

Tisk a informace

Tribunál Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 195/18
V Lucemburku dne 12. prosince 2018

Rozsudek ve věci T-358/17
Mubarak v. Rada

Tribunál potvrdil rozhodnutí Rady z let 2017 a 2018 o prodloužení omezujících opatření vůči H. Mubarakovi, bývalému egyptskému prezidentovi, s ohledem na probíhající soudní řízení týkající se zneužití egyptských státních prostředků

Rada měla k dispozici dostatek informací o politickém a justičním kontextu v Egyptě, jakož i soudních řízení, která byla vedena proti H. Mubarakovi, pro přijetí těchto rozhodnutí.

V návaznosti na politické události, k nimž došlo v Egyptě v období od ledna roku 2011, Rada Evropské unie přijala dne 21. března 2011 rozhodnutí¹ o omezujících opatřeních vůči některým osobám, které byly označeny jako osoby odpovědné za zneužívání státních prostředků, a vůči osobám, subjektům a orgánům, které jsou s nimi spojeny.

Toto rozhodnutí, jehož platnost byla v následujících letech prodloužena, a to především v letech 2017 a 2018, míří mimo jiné na H. Mubaraka, bývalého egyptského prezidenta, z toho důvodu, že egyptské orgány proti němu vedly soudní řízení pro zneužívání státních prostředků na základě Úmluvy OSN proti korupci.

H. Mubarak žádá Tribunál Evropské unie o zrušení aktů, které prodloužily platnost rozhodnutí Rady

V rozsudku z dnešního dne Tribunál zamítá žalobu a potvrzuje rozhodnutí Rady z let 2017 a 2018 o prodloužení doby zmrazení majetku.

Tribunál nejprve zkoumal legalitu prodloužení omezujících opatření, které zpochybnil H. Mubarak na základě článku 277 SFEU, jako celku.

Tribunál nejprve připomněl, že volba právního základu aktu Unie se musí zakládat na objektivních prvcích, které mohou být předmětem soudního přezkumu. V projednávané věci jsou rozhodnutí o prodloužení součástí politiky podpory egyptským orgánům, která se zakládá zejména na cílech upevňování a podpory demokracie, právního státu, lidských práv a zásad mezinárodního práva. Z toho důvodu mohou být tato rozhodnutí považována za součást společné zahraniční a bezpečnostní politiky Unie (SZBP) a mohla být přijata na základě článku 29 SEU.

Kromě toho Tribunál poukazuje na to, že i když se situace v Egyptě od roku 2011 vyvíjela, a to i směrem odporujícím procesu demokratizace, rozhodnutí Rady i nadále spadají do oblasti SZBP.

Poté, co se Tribunál zabýval otázkou, zda Rada při posuzování platnosti svého rozhodnutí zjevně nepominula význam a závažnost informací o politickém a justičním kontextu v Egyptě, zaprvé připomněl, že omezující opatření byla přijata na podporu mírového přechodu k sestavení občanské a demokratické vlády v Egyptě. Tato opatření tedy v zásadě musí být zachována až do skončení soudních řízení v Egyptě, aby se zachoval jejich užitečný účinek. Tato opatření tudíž nezávisí na postupných změnách vlády, ke kterým došlo v této zemi od okamžiku přijetí daného rozhodnutí.

Tribunál zadruhé uvádí, že z informací poskytnutých H. Mubarakem nevyplývá, že by z důvodu vývoje v politické a soudní oblasti, na který poukazuje, bylo systematicky ohrožováno dodržování

¹ Rozhodnutí Rady Evropské unie 2011/172/SZBP (Úř. věst. 2011, L 76, s. 63).

zásad právního státu a základních práv v rámci egyptských soudních řízení. Kromě toho z informací poskytnutých egyptskými orgány vyplývá, že právní rámec, do kterého spadají tato řízení, poskytuje účinné záruky v oblasti soudní ochrany a zejména v oblasti opravných prostředků, které lze podávat k egyptskému kasačnímu soudu.

Má tedy za to, že H. Mubarak neprokázal zjevnou nevhodnost aktů Rady s ohledem na jejich cíle.

Dále Tribunál přezkoumává argumenty týkající se údajného porušení některých jeho základních práv v rámci egyptských soudních řízení.

Pokud jde o argumenty týkající se porušení práva na účinnou právní ochranu a presumpce nevinu egyptskými orgány, Tribunál předesílá, že Rada se může opírat o soudní řízení probíhající v Egyptě, pouze pokud lze rozumně předpokládat, že rozhodnutí přijatá na konci těchto řízení jsou řádná, tj. že u nich nedošlo k odepření soudní nebo rozhodčí spravedlnosti. Rada proto může být povinná ověřit u egyptských orgánů existenci informací, které by mohly vzbudit důvodné pochybnosti.

Tribunál v projednávané věci podotýká, že informace uvedené H. Mubarakem částečně souvisí s obecnou situací právního státu a základních práv v Egyptě a nemají žádnou zjevnou souvislost se soudními řízeními, která jsou proti němu vedena. Informace k trestním řízením navíc neodrážejí nedostatek nestrannosti ani nedostatek nezávislosti egyptských orgánů. Nemohou tudíž vyvolat žádné důvodné pochybnosti na straně Rady.

Pokud jde o údajné porušení obecných kritérií pro rozhodnutí, Tribunál předesílá, že pojem „zneužití veřejných prostředků“ zahrnuje veškeré nedovolené využívání prostředků, které patří egyptským veřejným orgánům nebo jsou pod jejich kontrolou. Radě v zásadě nepřísluší, aby sama zkoumala a posuzovala správnost a relevanci informací, na kterých se zakládají trestní řízení vedená proti H. Mubarakovi. Postačí ověřit, zda je proti němu vedeno jedno nebo více probíhajících soudních řízení, která se týkají trestního stíhání pro skutky, jež by mohly představovat zneužití veřejných prostředků.

Tribunál v projednávané věci zejména uvádí, že i když H. Mubarak uzavřel dohodu s egyptskými orgány, podle které vrátil všechny částky, které byly zneužity v rámci renovace soukromých obydlí, toto smířčí řízení nebylo skončeno ke dni přijetí napadených aktů. Egyptský státní zástupce má totiž za to, že jeho návrh na vrácení zneužitých částek nebyl zaslán výboru, který má pravomoc uzavřít takovou dohodu. Tribunál tudíž poznamenává, že Rada měla právem za to, že proti H. Mubarakovi bylo v této věci nadále vedeno soudní řízení pro zpronevěru veřejných prostředků.

Rada je kromě toho oprávněna vzít v úvahu také probíhající vyšetřování směřující k určení odpovědnosti jmenovaného v rámci skutkové podstaty zneužití veřejných prostředků, včetně vyšetřování prováděných egyptským státním zástupcem, který je justičním orgánem.

Pokud jde o právo H. Mubara na obhajobu, Tribunál uvádí, že Rada mu včas předala informace, které se ho týkají a které byly poskytnuty egyptskými orgány před přijetím napadených aktů. Kromě toho skutečnost, že Rada H. Mubara výslovně neseznámila s významem různých soudních řízení, která egyptské orgány uvádějí jako řízení, která se ho týkají, nemá konkrétní dopad na jeho právo na obhajobu. Rada rovněž odpověděla na hlavní námitky, které přednesl H. Mubarak před přijetím napadených aktů.

A konečně, pokud jde o údajné neoprávněné a nepřiměřené omezení jeho práva na vlastnictví a poškození jeho pověsti, Tribunál připomíná, že Rada má široký prostor pro uvážení a pouze zjevně nepřiměřený charakter omezujících opatření může ovlivnit jejich legalitu, přičemž takový případ v projednávané věci nenastal.

UPOZORNĚNÍ: Proti rozhodnutí Tribunálu lze ve lhůtě dvou měsíců od jeho oznámení podat k Soudnímu dvoru kasační opravný prostředek omezující se jen na právní otázky.

UPOZORNĚNÍ: Cílem žaloby na neplatnost je zrušení aktů orgánů Unie, které jsou v rozporu s právem Unie. Za určitých podmínek mohou členské státy, evropské orgány i jednotlivci podat žalobu na neplatnost k Soudnímu dvoru nebo Tribunálu. Je-li žaloba opodstatněná, akt bude zrušen. Příslušný orgán je povinen odstranit případnou právní mezeru vzniklou v důsledku zrušení aktu.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který Tribunál nezavazuje.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499